

Sygn. akt I CSK 688/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko P. [...] S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił powództwo M. B. przeciwko P. [...] S.A. w W. o odszkodowanie za skutki wypadku komunikacyjnego, jakiemu uległa w 1986 r. przez potrącenie jej przez ciągnik rolniczy. Apelacja powódki co do istoty sprawy została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 czerwca 2013 r., jedynie w wyroku tym odstąpiono od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Oddalenie powództwa oraz apelacji wynikało z nieudowodnienia przez powódkę, aby pozwany w ogóle miał odpowiadać ze względu na niestwierdzenie stosunku ubezpieczenia (art. 822 k.c.), ale przede wszystkim z uwagi na przedawnienie roszczeń, zgłoszonych 26 lat po wypadku, przez co nie można było nieuwzględnić przedawnienia z zastosowaniem art. 5 k.c.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie przez zaskarżony wyrok przepisów postępowania, tj. art. 227, art. 299 i art. 232 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodów na okoliczności przyczyn wystąpienia z roszczeniem po upływie przedawnienia. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i wydanie wyroku zasądzającego dochodzone roszczenie, ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik powódki odwołał się do oczywistej zasadności skargi, w ogóle tego nie uzasadniając, mimo obowiązku zawartego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. W piśmie procesowym, uzupełniającym wniosek takie uzasadnienie zostało zamieszczone, jednak nie jest ono prawidłowe i przekonujące.

Zdając sobie sprawę z tragedii, jaka przed ćwierćwieczem spotkała powódkę obracamy się w granicach prawa i obciążenie określonego podmiotu odpowiedzialnością cywilną musi mieć podstawę prawną. Przepisy o przedawnieniu roszczeń służą, m. in. temu, żeby było możliwe w określonym czasie dowiedzenie tej odpowiedzialności oraz nieczynienie z nikogo dłużnika, po czasie, po którym nie

powinien się już tego spodziewać, nie przechowując np. dokumentów, które mogą decydować o odpowiedzialności lub jej braku. Nie można więc tylko dlatego, że wystąpiło przedawnienie roszczeń, jakich dochodzi powódka po upływie wszelkich terminów czynić zarzutu Sądom rozpoznającym sprawę, że to przedawnienie uwzględniły. Dokonana została także w toku instancji analiza sytuacji pod kątem przesłanek umożliwiających zastosowanie art. 5 k.c. i nie dopatrzono się takiej możliwości. Pełnomocnik skarżącej nie podnosi zresztą w skardze, ani naruszenia tego przepisu przez jego niezastosowanie w zaskarżonym wyroku, ani żadnego innego przepisu prawa materialnego. Oczywiście nawet naruszenie wskazanych przepisów postępowania nie wystarczy do wykazania zasadności roszczenia odszkodowawczego.

Jednakże we wniosku nie zostało wykazane oczywiste naruszenie przepisów postępowania w taki sposób, żeby uznać zaskarżony wyrok za oczywiście błędny skutek wad w przeprowadzonym postępowaniu. Z bogatego i dostępnego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz z obszernie przedstawionych poglądów doktryny jest wiadome, co oznacza oczywista zasadność skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego. Skarga jest oczywista, gdy bez dokonywania skomplikowanych analiz prawnych, na pierwszy rzut oka widać wadliwość prawną orzeczenia sądowego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 12 czerwca 2013 r., V CSK 447/12, niepubl. i z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.). W uzasadnieniu wniosku wskazanym pismem procesowym w znacznym stopniu zostały powtórzone argumenty dotyczące podstaw skargi z jej uzasadnienia, a nie są to argumenty przydatne do uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi jako oczywistej, co wymaga dla uzyskania tego celu odrębnego, profesjonalnego wyводу prawniczego.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu.